

RJEŠENJE O SIGURANJU

Općinski građanski sud u Zagrebu, po sucu Andriji Krivaku, u pravnoj stvari predlagatelja osiguranja Poliklinika ... sa sjedištem u Z., , OIB: ... i G. B. F. iz ., OIB: ..., zastupanih po punomoćniku S. H., odvjetnici u Z., protiv protivnika osiguranja Udruga ... sa sjedištem u Z., , OIB: ..., radi osiguranja privremenom mjerom, bez održavanja ročišta, 21. rujna 2021.

r i j e š i o j e

1. Radi osiguranja nenovčane tražbine predlagatelja osiguranja, Poliklinike ... sa sjedištem u Z., OIB: ... i G. B. F. iz Z., OIB: ..., prema protivniku osiguranja Udruga ... sa sjedištem u Z ..., OIB: ...:

određuje se

o s i g u r a n j e p r i v r e m e n o m m j e r o m

– zabranjuje se protivniku osiguranja Udruzi ... sa sjedištem u Z..., , OIB: ... objavljivati programske sadržaje svih vrsta medija kojima se koristi protivnik osiguranja (elektroničke publikacije, teletekst i ostali oblici dnevnog ili periodičnog objavljivanja urednički oblikovanih programskih sadržaja prijenosom zvuka i slike), a u kojima se iznose informacije koje se odnose na dostojanstvo, profesionalni rad i profesionalna dostignuća predlagatelja osiguranja Poliklinike ... sa sjedištem u Z..., OIB: ... i G. B. F. iz Z..., ..., OIB:

2. Privremena mjera iz toč.1. Rješenja ostaje na snazi do pravomoćnog okončanja postupka koji su predlagatelji osiguranja dužni pokrenuti radi opravdanja navedene privremene mjere ili do drugačije odluke suda na prijedlog predlagatelja ili protivnika osiguranja. Poslovni broj: 25 Ovr-2717/2021-5 2

3. Nalaže se predlagateljima osiguranja, u roku 30 dana od dostave otpravka ovog rješenja pokrenuti postupak radi opravdanja privremene mjere iz toč.1. Rješenja te da dokaz o tome (primjerak tužbe) dostave sudu.

4. Žalba protiv rješenja o određivanju privremene mjere ne odgađa provedbu privremene mjere.

Obrazloženje

1. Predlagatelji osiguranja podnijeli su 30.08.2021. sudu prijedlog za određivanje privremene mjere radi osiguranja nenovčane tražbine (dopunjen podneskom od 10.09.2021.), prije pokretanja parničnog postupka.

1.1. Predlagatelji osiguranja u prijedlogu u bitnome navode da je protivnik osiguranja nizom novinskih članaka novinarke J.J. pod nazivom "Sustav za zaštitu ili za zlostavljanje djece?", objavljenih na mrežnoj stranici <https://h-alter.org/>, u odnosu na njih iznio i prenio neistinite i netočne informacije te klevetničke tvrdnje. Predlagatelji osiguranja tvrde da im je takvim postupanjem grubo povrijeđeno pravo na čast, ugled i dostojanstvo zajamčeno Ustavom Republike Hrvatske i Zakonom o medijima, Općom deklaracijom o pravima čovjeka i Međunarodnom paktu o građanskim i političkim pravima.

1.2. Predlagatelji osiguranja ističu da, unatoč tome što su autoru novinskih članaka i glavnom uredniku protivnika osiguranja pravovremeno i prije objave novinskih članaka (s ciljem istinitog informiranja javnosti) odgovorili na niz upita, objavljeni novinski članci "sadrže niz netočnih i neistinitih informacija, kojima se implicira ne samo na nezakonito poslovanje I. predlagatelja kao Ustanove, u smislu netransparentnog i nepravilnog trošenja javnog novca navodno za privatne potrebe pojedinaca, već i na nestručno postupanje djelatnika I. predlagatelja u sustavu zaštite djece." Predlagatelji osiguranja tvrde da se na navedeni način "grubo vrijeđaju njihova prava na čast, ugled i dostojanstvo te da ih se prikazuje na tendenciozan i uvredljiv način". Nadalje, predlagatelji osiguranja ističu da se navedenim novinskim člancima "dovodi u pitanje stručnost djelatnika Poliklinike, Ravnateljice Poliklinike osobno, iznoseći tezu da su se stručnjaci Poliklinike zajedno sa Centrima za socijalnu skrb, sudovima i fakultetskim profesorima urotili sa očevima zlostavljačima, a protiv majki, na koji način je došlo grube povrede prava I. i II. predlagatelja na čast, ugled i dostojanstvo općenito, ali i ugled koji II. predlagateljica uživa u znanstvenim i stručnim krugovima".

1.3. Predlagatelji osiguranja posebno ističu da su uklanjanje navedenih novinskih članaka s mrežne stranice <https://h-alter.org/> zatražili dopisima glavnom uredniku Hrvatsko psihološko društvo (dopisom od 21.07.2021.) i Hrvatska udruga socijalnih radnika (dopisom od 27.07.2012.) navodeći da navedeni novinski članci "ne zadovoljavaju osnovne kriterije kulture i profesionalnosti", odnosno tražeći da se u navedenim novinskim člancima pridržava "temeljnih načela istinitog i objektivnog izvještavanja javnosti". Poslovni broj: 25 Ovr-2717/2021-5 3

1.4. Predlagatelji osiguranja tvrde da autor novinskih članaka, iznoseći svoje subjektivne sudove, obmanjuje javnost i dovodi u zabludu širu populaciju "vezano za navodno nezakoniti rad Poliklinike, navodni nezakoniti način rad njezinih djelatnika, ali i rada same Ravnateljice Poliklinike". U tom smislu predlagatelji osiguranja navode da se "iznošenjem neistina u objavljenim tekstovima narušava ugled i profesionalnost Poliklinike kao i ugled i stručnost njezinih djelatnika, te se u javnosti stvara sumnja u sustav skrbi o traumatiziranoj djeci i njihovim roditeljima općenito, ali i dodatno slabi povjerenje građana u sustav skrbi građana što sve može imati dalekosežne posljedice". Predlagatelji osiguranja zaključuju da "Posljedica ovakvih neistinitih, tendencioznih i zlonamjernih informacija, gubitak je povjerenja osjetljivih skupina ljudi u rad Poliklinike".

1.5. Obzirom da tvrde da navedeni novinski članci sadrže informacije koje: "ne sadrže vrijednosne sudove autora" (da posljedično objavljivanje istih "nije bilo u javnom interesu"); da objavljene informacije zbog svog jednostranog sadržaja nisu dane u dobroj vjeri (već im je namjera bila "jedino diskreditacija i povreda prava osobnosti predlagatelja osiguranja") čime se vrijeđaju prava osobnosti predlagatelja osiguranja (pravo na čast, ugled, dobar glas i dr.); da objava navedenih novinskih članaka slabi povjerenje građana u sustav skrbi o osjetljivim skupinama ljudi; da objava novinskih članaka (u nastavcima) traje neprekidno od 12.07.2021. do 08.09.2021.; da se opravdano očekuje interes medija za objavljivanjem novih članaka o profesionalnom djelovanju predlagatelja osiguranja (jer su predlagatelji osiguranja poznati širokoj javnosti), predlagatelji osiguranja predlažu sudu privremeno urediti sporni odnos među strankama radi osiguranja pravnog reda iz čl.347.st.2. Ovršnog zakona, odnosno radi sprječavanja nastanka nenadoknadive štete (koja prijeti) iz čl.346.st.1. Ovršnog zakona. U tom smislu predlagatelji osiguranja predlaže sudu, radi osiguranja njegove nenovčane tražbine, donijeti privremenu mjeru kojom se protivniku osiguranja zabranjuje objavljivanje programskih sadržaja svih vrsta medija kojima se koristi (elektroničke publikacije, teletekst i ostali oblici dnevnog ili periodičnog objavljivanja urednički oblikovanih programskih sadržaja prijenosom zvuka i slike), a u kojima se iznose informacije koje se odnose na dostojanstvo, profesionalni rad i profesionalna dostignuća predlagatelja osiguranja.

2. Sud nije dostavio prijedlog za određivanje privremene mjere protivniku osiguranja ocjenjujući da to nije potrebno za donošenje odluke.

3. U postupku utvrđivanja činjenica sud je izveo sljedeće dokaze:

- neposredni uvid u mrežnu stranicu <https://registri.uprava.hr/> (list 157. spisa),
- neposredni uvid u novinske članke pod naslovom "Sustav za zaštitu ili za zlostavljanje djece 1 – 8", objavljene na mrežnim stranicama Udruga za nezavisnu medijsku kulturu <https://h-alter.org/>, i to novinski članak od:
 - 12.07.2021.(1) <https://h-alter.org/ljudska-prava/sustav-za-zastitu-ili-za-zlostavljanje-djece/>;
 - 12.08.2021.(2) <https://h-alter.org/ljudska-prava/sustav-za-zastitu-ili-za-zlostavljanje-djece-2/>;
 - 23.07.2021.(3) <https://h-alter.org/ljudska-prava/sustav-za-zastitu-ili-za-zlostavljanje-djece-3/>;
 - 28.07.2021.(4) <https://h-alter.org/ljudska-prava/sustav-za-zastitu-ili-za-zlostavljanje-djece-4/>;
- Poslovni broj: 25 Ovr-2717/2021-5 4
- 03.08.2021.(5) <https://h-alter.org/ljudska-prava/sustav-za-zastitu-ili-za-zlostavljanje-djece-5/>;
- 25.08.2021.(6) <https://h-alter.org/ljudska-prava/sustav-za-zastitu-ili-za-zlostavljanje-djece-6/>;
- 31.08.2021.(7) <https://h-alter.org/ljudska-prava/sustav-za-zastitu-ili-za-zlostavljanje-djece-7/>;
- 08.09.2021.(8) <https://h-alter.org/ljudska-prava/sustav-za-zastitu-ili-za-zlostavljanje-djece-8/>,
- uvid u novinske članke pod naslovom "Sustav za zaštitu ili za zlostavljanje djece 1 – 8" koje su sudu dostavili predlagatelji osiguranja (list 10. – 70. spisa i list 126. – 155. spisa),

- uvid u zahtjeve za objavom ispravka netočnih i nepotpunih informacija (tzv. demantije) predlagatelja osiguranja od 21.07.2021., 02.08.2021., 03.08.2021., 18.08.2021. i 27.08.2021. (list 71. – 85 spisa),
- uvid u dopis Hrvatskog psihološkog društva od 21.07.2021. (list 102. i 103. spisa), uvid u dopis Hrvatskog udruge socijalnih radnika od 27.07.2021. (list 104. spisa),
- uvid u novinski članak pod naslovom: "Otuđenje je stvaran oblik zlostavljanja djece, a ne zavjera protiv majki" (list 106. – 112. spisa),
- uvid u Ugovor o poslovnoj suradnji od 31.10.2019. (list 158. i 159. spisa),
- uvid u troškovnik agencije M. e. d.o.o., pod nazivom "Treća međunarodna konferencija EAPAP" (list 160. – 162. spisa).

4. Prijedlog za osiguranje određivanjem privremene mjere je osnovan.

5. Ovršni zakon u čl.346.st.1. (Narodne novine broj: 112/2012, 25/2013, 93/2014, 55/2016, 73/2017 i 131/2020 – OvZ) propisuje da se privremena mjera radi osiguranja nenovčane tražbine može odrediti ako predlagatelj osiguranja učini vjerojatnim postojanje svoje tražbine, a zatim: ako učini vjerojatnom i opasnost da bi bez takve mjere protivnik osiguranja spriječio ili znatno otežao ostvarenje tražbine, osobito time što bi promijenio postojeće stanje stvari (čl.346.st.1.toč.1. OvZ), ili ako učini vjerojatnim da je mjera potrebna da bi se spriječilo nasilje ili nastanak nenadoknadive štete koja prijeti (čl.346.st.1.toč.2. OvZ).

5.1. Predlagatelj osiguranja ne mora dokazivati navedenu opasnost ako učini vjerojatnim da bi predloženom mjerom protivnik osiguranja pretrpio samo neznatnu štetu (čl.344.st.2. i čl.346.st.2. OvZ).

5.2. Predmnijeva se da navedena opasnost postoji ako bi se tražbina imala ostvariti u inozemstvu (čl.344.st.2. i čl.346.st.2. OvZ).

5.3. Ovršni zakon u čl.347.st.2. propisuje da sud može, ako je to nužno radi sprječavanja nastanka nenadoknadive ili teško nadoknadive štete, nasilja ili ako je iz drugih važnih razloga to potrebno radi osiguranja pravnoga reda, odrediti mjeru kojom će privremeno urediti sporni odnos među strankama – regulacijska privremena mjera. Poslovni broj: 25 Ovr-2717/2021-5

6. U postupku utvrđivanja činjenica sud je izveo dokaz uvidom u isprave koje su uz prijedlog za osiguranje priložili predlagatelji osiguranja te isprave koje je sud sâm pribavio putem javnih registara (registar udruga) i putem mrežne stranice <https://h-alter.org/> (radi provjere vjerodostojnosti isprava koje je uz prijedlog dostavio predlagatelj osiguranja). Navedene isprave sud je ocijenio vjerodostojnima. Naime, ispisi novinskih članaka "Sustav za zaštitu ili za zlostavljanje djece 1 – 8?" (list 10. – 70. spisa i list 126. – 155. spisa), sadržajno odgovaraju onima objavljenim na mrežnim stranicama protivnika osiguranja – <https://h-alter.org/>, dok je podatak o mrežnoj stranici protivnika osiguranja objavljen u javnom registru – mrežna stranica Ministarstva pravosuđa i uprave: <https://registri.uprava.hr/> (list 157. spisa).

7. Sud nije ocijenio vjerodostojnim troškovnik agencije M.e. d.o.o., pod nazivom "Treća međunarodna konferencija EAPAP" (list 158. – 160. spisa), koji je protivnik osiguranja objavio na mrežnoj stranici <https://h-alter.org/ljudska-prava/sustav-za-zastitu-ili-za-zlostavljanje-djece-2/>; jer je isti sastavljen u Word dokumentu i u tom formatu je objavljen. Navedena isprava ne sadrži niti pečat niti potpis pravne niti fizičke osobe, a moguća je sadržajna promjena dokumenta. Nadalje, iz navedenog dokumenta nije vidljivo tko ga je sastavio niti na koga se odnosi. Protivnik osiguranja tvrdi da se radi o "detaljnoj specifikaciji troškova agencije M. e. d.o.o. u iznosu 495.382,00 kn" (list 16. spisa).

8. Ostale isprave u koje je izvršio uvid sud nije posebno cijenio obzirom da se istima utvrđuju činjenice koje sud ne ocjenjuje odlučnima.

9. U postupku utvrđivanja činjenica, sud je utvrdio sljedeće odlučne činjenice:

- 9.1. Da je mrežna stranica <https://h-alter.org/> registrirana mrežna stranica protivnika osiguranja (list 157. spisa) te da su na istoj objavljeni novinski članci (list 10. – 70. spisa i list 126. – 155. spisa),

- 9.2. Da autor novinskog članka „Sustav za zaštitu ili za zlostavljanje djece? (1)“ u istom iznosi sljedeće tvrdnje (list 10. – 15. spisa):

- "Izrazi "otuđenje od roditelja" i "otuđeno dijete" ušli su u mainstream hrvatskog sustava za zaštitu djece i obitelji, a o tome se u mainstream medijima govori rijetko i selektivno. Uvijek iz perspektive stručnjaka koji zagovaraju i Hrvatske Laure ne smiju koristiti svoje ljudsko pravo da javno govore o nepravdama koje doživljavaju unutar sustava za zaštitu djece i obitelji, u interesu zaštite dobrobiti djece i sebe samih primjenjuju "otuđenje od roditelja" i očeva koji tvrde da su "otuđeni". Međutim, riječ je o društvenom problemu koji je dodatno kontaminirao nefunkcionalan sustav za zaštitu djece i obitelji: zdravstvo, socijalna skrb, policija, pravosuđe. Prvi slučaj ustavne tužbe zbog zloupotrebe primjene "otuđenja od roditelja" je pred Ustavnim sudom RH. Nekoliko ih je bilo i pred Europskim sudom za ljudska prava. Kada majka, prema ocjeni hrvatskih sudova, prekrši Obiteljski zakon i Europsku konvenciju o zaštiti ljudskih prava koji garantiraju roditeljstvo, kazne je oduzimanjem djece. Kada to isto čine stručnjaci iz sustava – nikom ništa. " (list 10. spisa)

- "Svemu tome usprkos, "otuđenje" je već godinama u institucionalnoj primjeni u Hrvatskoj. Primjenjuju ga upravo javne ustanove u koje, po sili zakona, moraju ući roditelji s djecom kada se ne mogu dogovoriti oko skrbništva: zdravstvena Poliklinika ... i centri za socijalnu skrb. Posljedice primjene "otuđenja" u

Poslovni broj: 25 Ovr-2717/2021-5 6

hrvatskom sustavu za zaštitu djece i obitelji su autentične sluškinjine priče. " (list 11. spisa)

- "Pod parolom dobrobiti djece i najboljeg interesa djeteta, stručnjaci iz sustava za zaštitu djece ušutkavaju i medije, i djecu, i roditelje tvrdeći da je "sve napravljeno prema pravilima struke". I to je zatvoreni krug u kojemu nepravde koje proživljavaju djeca i roditelji ostaju

desetljećima prijava tajna zapisana samo u dokumentacijama centara za socijalnu skrb, Poliklinike ..., policije, odvjetnika, sudaca, državnih odvjetništava. " (list 11. spisa)

- "Zašto sam vam ovo poslala? Samo zato da iz mog iskustva vidite kako sustav funkcionira. Kada je dijete poslije tog krvavog rođendana odbijalo viđati oca, stručnjaci iz Centra i Poliklinike su rekli da ja otuđujem dijete." (list 12. spisa)

- "Otac na sudu traži privremenu mjeru da dijete s njim stanuje. Bez saslušanja stranaka, što je presedan, sud donosi odluku da dijete živi s ocem. Na temelju mišljenja CZSS-a i Poliklinike... da je i ova hrvatska Laura – manipulativna. U nalazu multidisciplinarnog tima Poliklinike piše: "Postavlja se sumnja na izloženost djeteta manipulaciji od strane majke što predstavlja rizik za otuđenje. U interesu je djeteta žurno osiguranje stabilnih i sigurnih uvjeta daljnjeg odrastanja." Ovoj hrvatskoj Lauri oduzeli su dijete zbog sumnje i rizika da će ga "otuđivati". Djetetu od šest godina su temeljem jednog jedinog 10 – minutnog razgovora u Poliklinici napisali sedam dijagnoza: reakcija na stres, emocionalno zlostavljanje od strane majke, raspad obitelji zbog razvoda braka roditelja, ostali specifični problemi u osnovnoj skupini skrbnika, zastrašujući događaj u djetinjstvu, svjedočenje konfliktima roditelja, emocionalno zanemarivanje djeteta od strane oba roditelja, problem u odgoju djeteta, rizik za otuđenje djeteta od oca od strane majke. " (list 13. spisa)

- 9.3. Da autor novinskog članka "Sustav za zaštitu ili za zlostavljanje djece? (2)" u istom iznosi sljedeće tvrdnje (list 16. – 24. spisa):

- "Od osnivanja, ravnateljica Poliklinike je klinička psihologinja i psihoterapeutkinja G. B. F.. Ona u medijima 20 godina ima isto lice – lice najveće zaštitnice traumatizirane djece. U počecima Poliklinike oblikovala ga je na temi "seksualnog zlostavljanja djece". No, već godinama u javnosti su glavne njezine teme "emocionalno zlostavljanje djece" u razvodima. Kako to? Neki roditelji i danas samoinicijativno dovode djecu u Polikliniku, pogotovo kada su izloženi obiteljskom nasilju, kao u ustanovu od najvećeg povjerenja. Hrvatske Laure često gradsku zdravstvenu ustanovu zovu "F. poliklinika" ili "poliklinika B. F. ." (list 16. spisa)

- "Tri dana u rujnu 2020. godine (16. – 18. IX. 2020.) trajala je konferencija Europske udruge praktičara otuđenja od roditelja (EAPAP) na temu "Separacija roditelja, otuđenje i oporavak djeteta: Razvoj standarda dobre prakse". Organizirala ju je javnozdravstvena ustanova – Poliklinika, uz podršku Grada Zagreba, Hrvatske psihološke komore i Udruge Hrabri telefon (1997. Hrabri telefon osniva g. b. f.). Sudionike je pozdravio gradonačelnik Milan Bandić. Zbog pandemije održala se online. Za tehničku organizaciju te konferencije ili webinaru Poliklinika je agenciji M. e. d.o.o. iz Zagreba, vlasnice V.

Poslovni broj: 25 Ovr-2717/2021-5 7

J., isplatila – 495.382,00 kn! Nitko nije doputovao u Zagreb, nikome nisu plaćene avionske karte i hotelski smještaj, nije bilo cateringa ni vozača. Svi "praktičari otuđenja" su se javljali iz svojih domova ili ureda. Samo je jedan predavač primio simbolični honorar. Pola milijuna

kuna. Ugovor i detaljna specifikacija troškova agencije M. e. d.o.o. u iznosu od 495.382,00 kn su u prilogu. " (list 16. spisa)

- "U kolovozu 2018. godine Poliklinika suorganizira 1. konferenciju EAPAP-a u Londonu pod nazivom Moving upstream – Problem otuđenja od roditelja u Europi. Broje je kao drugu, no u hotelu u Pragu su osnivali udrugu. Do danas niti jedna javnozdravstvena ustanova u Europi, a pogotovo specijalizirana za mentalno zdravlje traumatizirane djece, ni na koji način ne sudjeluju u radu EAPAP-a. A kamoli da ga financira javnim sredstvima. Osim Poliklinike. "G. B. F. održala je dva pozvana predavanja, a Poliklinika je s ponosom bila suorganizator događaja", piše na službenom webu Poliklinike. Koliko smo platili tu konferenciju koja je održana 30. i 31. kolovoza 2018. u Londonu u konferencijskom centru Cavendish? Pola milijuna kuna? " (list 19. spisa)

- "Za stručno usavršavanje stručnjaka Poliklinike o "otuđenju od roditelja" prema Woodall&Woodall metodi Poliklinika je od 2016. do 2109. godine izdvojila 86.146,15 kn: W. je uplatila 51.471,41 kn honorara, a 34.674,74 kn troškova puta i smještaja. Kada tome pribrojimo gotovo 500.000 kuna koliko je Poliklinika odobrila agenciji M. e. d.o.o. za webinar o "otuđenju od roditelja", tj. 3. međunarodnu konferenciju EAPAP-a, te činjenicu da Poliklinika, kao suosnivač, javnim novcem financira rad EAPAP-a, zaključak je da je ravnateljici G. B. F., koja vodi i njezin stručni rad, "otuđenje od roditelja" tema od posebnog interesa/značenja. Kako je Poliklinika napisala i proširila tzv. 28 istina struke o "otuđenju"? Zloupotrebjavaju li hrvatski praktičari "otuđenja" svoju moć utemeljenu na monopolu, kao i na tajnosti svojih postupaka i procjena?" (list 20. spisa)

- "Nakon predavanja Poliklinika je sažela 28 zaključaka te ih u Google dokumentu uputila stručnoj i zainteresiranoj javnost na potpis podrške, kako bi ga s prikupljenim potpisima dostavili svim relevantnim institucijama i nadležnim ministarstvima. " (list 20. spisa)

- "Hrvatski manifest "otuđenja" je napisan. Poligon sa svim relevantnim igračima za primjenu doktrine "otuđenja od roditelja" u hrvatskom sustavu za zaštitu djece i obitelji 2019. službeno je postavljen. " (list 22. spisa)

- "Zloupotrebjavaju li hrvatski praktičari "otuđenja" svoju moć utemeljenu na monopolu, kao i na tajnosti svojih postupaka i procjena? Kako je moguće da se u Poliklinici i centrima za socijalnu skrb primjenjuju službeno nepriznate "dijagnoze" i "trijaže"? Treba li društvo majkama prije odlaska na razgovor u Polikliniku ili u Centar za socijalnu skrb organizirati edukaciju o tome kako se ponašati i razgovarati sa stručnjacima? Jesu li hrvatska djeca postala pokusni kunići europskih praktičara "otuđenja od roditelja"?" (list 24. spisa)

Poslovni broj: 25 Ovr-2717/2021-5 8

- 9.4. Da autor novinskog članka "Sustav za zaštitu ili za zlostavljanje djece? (3) " u istom iznosi sljedeće tvrdnje (list 25. – 31. spisa):

- "Na svjetskoj razini ne postoji konsenzus znanstvenika, kao ni standardi za procjenu "otuđenja". To znači da u svijetu, na temelju studija, ispitivanja i znanstvenih istraživanja, nije

izrađen instrumentarij za utvrđivanje "otuđenja" po svim psihometrijskim pravilima. To znači da nema temeljnog uvjeta za objektivno postavljanje "dijagnoze" – one se postavljaju subjektivno i iskustveno. Sve to, nadalje, znači da "otuđenje" ovisi o osobi i svjetonazoru stručnjaka. A to pak znači da je sve oko "otuđenja" prepušteno slobodnoj volji "stručnjaka" i našem povjerenju u "stručnjaka". To znači da je jedino objektivno u "otuđenju" – golema mogućnost da isti slučaj, isto dijete, različiti stručnjaci različito procijene. A sve to je dušu dalo za zloupotrebu dječjih prava, za sve vrste manipulacije i korupcije. Zbog toga je primjena "otuđenja od roditelja" opasna za cijelo društvo. " (list 29. spisa)

- "Svi monopoli u društvu su loši, a oni u zaštiti djece su posebno loši. Činjenica da je Poliklinika jedina ustanova u Hrvatskoj specijalizirana za psihičko zdravlje traumatizirane djece problem je ove države, županija i gradova, a ne ravnateljice G. B. F. No, činjenica je da je u ovom trenutku Poliklinika jedina ustanova koju sustav prepoznaje kao relevantnu ustanovu za probleme zlostavljane djece i djece u konfliktnim razvodima, a da je baš ona uvela u primjenu "otuđenje od roditelja", opasna je za sve – muškarce, žene, djecu. " (list 30. spisa)

- 9.5. Da autor novinskog članka "Sustav za zaštitu ili za zlostavljanje djece? (4) " u istom iznosi sljedeće tvrdnje (list 32. – 39. spisa):

- "Za razliku od centara za socijalnu skrb i njihovih stručnjaka koji su često izloženi opravdanim kritikama javnosti, Poliklinika od početka rada 2003. godine održava u medijima umiveno lice i čist obraz. Takvo, marketinški vrhunski odrađeno filtriranje realnosti traje već gotovo dva desetljeća." (list 33. spisa)

- "Poliklinika i Hrvatsko novinarsko društvo lani organiziraju i okrugli stol na temu "Stručnjaci i mediji zajedno u zaštiti djece" na kojemu neki novinari i glavni urednici, doslovno traže od G. B. F. dozvolu i priručnik kako i što mediji smiju pisati. Naravno, u najboljem interesu djece. Pa predsjednik Hrvatskog novinarskog društva i ravnateljica Poliklinike zaključuje da Poliklinika treba organizirati edukaciju za novinare. Ta travestija, koja se pred očima javnosti odvija već 20 godina, mnogo više govori o hrvatskom društvu nego o G. B. F. Ona je samo ogledalo Hrvatske." (list 33. spisa)

- 9.6. Da autor novinskog članka "Sustav za zaštitu ili za zlostavljanje djece? (5)" u istom iznosi sljedeće tvrdnje (list 40. – 47. spisa):

- "Tri stručnjakinje koje sustav i javnost prepoznaju kao najveće zaštitnice dječjih prava – G. B. F., L. P. K. i M. A. – primjenjuju ili se zalažu za primjenu "otuđenja od roditelja". Zaštita djece i obitelji, a pogotovo majki, u Hrvatskoj malo koga zanima čim baš nitko nije provjeravao iskonstruirane biografije i iskonstruirana znanstvena istraživanja na temelju kojih uvode doktrinu "otuđenja". (list 40. spisa)

- "Puštanje u stručnu i širu javnost podataka da su "vodeći stručnjaci" ili "najveći međunarodni autoriteti" ili "najveća svjetska znanstvena istraživanja" pokazali da je "otuđenje od roditelja" "najvažniji problem u svijetu u području zaštite djece i da se svi stručnjaci slažu..." jedan je od slikovitijih primjera manipulacije istinom u javnosti. Tisuće života djece i roditelja već se u Hrvatskoj uništava primjenom znanstveno upitne doktrine oko koje se stručnjaci uopće ne slažu. " (list 40. spisa)

- 9.7. Da autor novinskog članka "Sustav za zaštitu ili za zlostavljanje djece? (6)" u istom iznosi sljedeće tvrdnje (list 48. – 69. spisa):

- "U istraživanju teme usmjerila sam se na izvore i primjene teorije "otuđenja od roditelja" u svijetu. O tome se u Hrvatskoj ne govori, a bitno je za cijelo društvo. To potvrđuju i svjetska istraživanja: nenasilnim roditeljima, većinom majkama, sudskim se putem oduzimaju djeca i dodjeljuju se roditelju zlostavljaču. Ili, nenasilan roditelj u dugotrajnim sudskim postupcima mora dokazivati da nije manipulativni otuđitelj djece. A sve se to događa na temelju znanstveno neutemeljene procjene otuđenja od roditelja. Svjetska zdravstvena organizacija (WHO) ne priznaje "otuđenje od roditelja" kao dijagnozu." (list 48. spisa)

- "Istražujući kako je konstrukt "otuđenja od roditelja", bez javne rasprave, uopće ušao u primjenu u hrvatski sustav za zaštitu djece i obitelji, svi putevi vode prema Poliklinici ... i ravnateljici te gradske zdravstvene ustanove – G. B. F.. Koristeći se javno dostupnim izvorima, u skladu sa Zakonom o pravu na pristup informacijama i Zakonom o medijima, naišla sam na spregu Poliklinike i privatnih poduzetnika, supružnika K. i N. W. iz Londona. Oni u okviru svoje privatne psihoterapijske prakse, kao pojedinci, promoviraju i primjenjuju konstrukt "otuđenja od roditelja"." (list 49. spisa)

- "Nadalje, jedan rukavac istraživanja me je doveo do osnovanih sumnji u nepotizam, klijentelizam, sukob interesa i korupciju, i to ne samo unutar sustava za zaštitu djece i obitelji nego i unutar akademske zajednice. Rad Poliklinike, i stručni i financijski, mora biti otvoren i transparentan. Javnost ima pravo na odgovore na pitanja: je li teorija o otuđenju od roditelja uvedena u Hrvatsku da bi se promovirala nova svjetska znanja i postignuća na području zaštite djece od zlostavljanja? Ili u Hrvatskoj postoji skupina tzv. stručnjaka koja teoriju o otuđenju od roditelja uvodi i primjenjuje radi osobne koristi? Tko je odlučio i na temelju kojih kriterija uvesti "otuđenje od roditelja" u sustav? Na temelju kojih kriterija edukacije o "otuđenju" u Hrvatskoj vode upravo K. i N. W.? Zašto je stručni i financijski rad Poliklinike zatvoren za javnost? Nemam, zasad, cjelovit uvid u motivaciju domaćih zagovaratelja "otuđenja", ali tijekom istraživanja nalazim dokaze da se ta dva procesa – stručni i financijski – poklapaju. Institucije koje u stvarnosti nitko ne kontrolira, a bave se najosjetljivijom društvenom skupinom – djecom, a time, prirodno, i roditeljima, potencijalno su opasne institucije za cijelo društvo. O tome, uostalom, svjedoče hrvatske Laure." (list 49. i 50. spisa)

Poslovni broj: 25 Ovr-2717/2021-5 10

- 9.8. Da autor novinskog članka "Sustav za zaštitu ili za zlostavljanje djece? (7)" u istom iznosi sljedeće tvrdnje (list 126. – 143 spisa):

- "N. Š. sociologinja je s američkim magisterijem iz javne uprave Sveučilišta Syracuse, New York, i radi kao konzultantica za javni i neprofitni sektor. Bavi se javnim politikama i praćenjem njihovih učinaka na ljudska prava, najviše socijalnom politikom, evaluacijama projekata pružatelja socijalnih usluga te izradom strateških dokumenata za tijela javne vlasti i neprofitni sektor. N. Š. dvije godine neformalno istražuje probleme koji se vezuju uz tzv. teoriju otuđenja u raznim zemljama. Smatra da tzv. otuđenje ne smije ući u hrvatske javne politike niti zakone i da bi se državna upravna tijela, ustanove s javnim ovlastima i sudovi u Hrvatskoj od tog koncepta trebale u potpunosti ograditi." (list 127. spisa)

- 9.9. Da je Hrvatsko psihološko društvo (HPD) dopisom od 21.07.2021. – Reagiranjem na članke "Sustav za zaštitu ili zlostavljanje djece?" od glavnog urednika portala H – Alter zatražilo uklanjanje postojećih članaka i prekid objavljivanja novih članaka navodeći da isti "ne zadovoljavaju osnovne kriterije kulture i profesionalnosti", jer sadrže "niz očigledno neistinitih, pristranih i maliciozno navedenih podataka." (list 102. i 103. spisa)

- 9.10. Da je Hrvatska udruga socijalnih radnika dopisom od 27.07.2021. od glavnog urednika portala H – Alter zatražila uklanjanje članaka novinarki J. J. o sustavu zaštite djece u Republici Hrvatskoj, jer na "neobjektivan i pristran način komentira postupanje stručnjaka vezano uz zaštitu djece od emocionalnog i drugih oblika zlostavljanja". (104. i 105. spisa)

- 9.11. Da su svi zahtjevi za objavom ispravka netočnih i nepotpunih informacija predlagatelja osiguranja od 21.07.2021., 02.08.2021., 03.08.2021., 18.08.2021. i 27.08.2021. (list 71. – 85. spisa) objavljeni na mrežnim stranicama protivnika osiguranja: <https://h-alter.org/ljudska-prava/sustav-za-zastitu-ili-za-zlostavljanje-djece-demanti-poliklinike/> i <https://h-alter.org/ljudska-prava/zlonamjerno-i-tendenciozno/>

10. Sud je o prijedlogu predlagatelja osiguranja odlučio bez očitovanja protivnika osiguranja i bez održavanja ročišta ocjenjujući da to nije potrebno za donošenje odluke, a sukladno čl.7.st.1. i 2. OvZ – a. Naime, predlagatelj osiguranja je u prijedlogu za određivanje privremene mjere naveo sve činjenične tvrdnje na kojima temelji zahtjev za određivanje privremene mjere i predložio dostatne dokaze kojima se navedene činjenične tvrdnje, u smislu čl.341.st.2. OvZ – a, potkrjepljuju. Također, prilikom odlučivanja sud je uzeo u obzir načelo hitnosti postupka osiguranja (čl.13.st.1. OvZ) i načelo ekonomičnosti (čl.10.st.1. ZPP).

10.1. Dokazi koje su uz prijedlog za osiguranje dostavili predlagatelji osiguranja su novinski članci objavljeni na službenoj mrežnoj stranici protivnika osiguranja: <https://h-alter.org/>, a u što se uvjerio i sam sud neposrednim uvidom u iste (list 156. spisa). Poslovni broj: 25 Ovr-2717/2021-5 11

10.2. Prilikom odlučivanja (i primjene načela hitnosti postupka osiguranja) sud je uzeo u obzir i činjenicu da je na mrežnim stranicama protivnika osiguranja u trenutku donošenja ove

odluke objavljeno već 8 novinskih članaka (u razdoblju od 12.07.2021. do 08.09.2021.) za koje predlagatelji osiguranja smatraju da im uzrokuju štetu, tj. da im vrijeđaju prava osobnosti te da je na njih moguća reakcija jedino putem zahtjeva za objavom ispravka netočnih i nepotpunih informacija koji imaju naknadni (*post festum*) učinak.

11. Da bi sud prihvatio prijedlog za određivanje privremene mjere, predlagatelj osiguranja mora dokazati postojanje dviju pretpostavki: vjerojatnost postojanja tražbine prema protivniku osiguranja i opasnost da bi bez takve mjere protivnik osiguranja spriječio ili znatno otežao ostvarenje tražbine, osobito time što bi promijenio postojeće stanje stvari ili da je mjera potrebna da bi se spriječilo nasilje ili nastanak nenadoknadive štete koja prijeti, odnosno postojanje drugih važnih razloga uslijed kojih je, radi osiguranja pravnog reda, potrebno odrediti mjeru kojom će privremeno urediti sporni odnos među strankama – druga pretpostavka za određivanje regulacijske privremene mjere.

11.1. Sud smatra da su predlagatelji osiguranja učinili vjerojatnim postojanje nenovčane tražbine prema protivniku osiguranja. Naime, predlagatelji osiguranja imaju, sukladno čl.19. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj: 35/2005, 41/2008, 125/2011, 78/2015 i 29/2018 – ZOO), pravo na zaštitu svojih prava osobnosti. Prvopredlagatelj osiguranja (pravna osoba) ima, između ostalog, pravo na ugled, čast, ime i dobar glas. Drugopredlagatelj osiguranja (fizička osoba) ima pravo na ugled i čast. Navedena prava, s druge pak strane, stvaraju obvezu drugima da ta prava i poštuju. Također, predlagatelji osiguranja imaju pravo (sukladno čl.1048. ZOO – a) zahtijevati od suda ili drugoga nadležnog tijela da naredi prestanak radnje kojom se povređuje pravo njihove osobnosti i uklanjanje njome izazvanih posljedica.

11.2. Sud smatra da su predlagatelji osiguranja učinili vjerojatnim postojanje i druge pretpostavke za određivanje privremene mjere kojom će privremeno urediti sporni odnos među strankama – regulacijska privremena mjera (čl.347.st.2. OvZ), a to je da je to nužno radi sprječavanja nastanka nenadoknadive ili teško nadoknadive štete.

11.3. Ustav Republike Hrvatske u čl.38.st.1. – 3. jamči slobodu mišljenja i izražavanja misli, koja obuhvaća osobito slobodu tiska i drugih sredstava priopćavanja, slobodu govora i javnog nastupa i slobodno osnivanje svih ustanova javnog priopćavanja. Također, novinari imaju pravo na slobodu izvještavanja i pristupa informaciji.

11.4. Zakon o medijima u čl.3.st.1. (Narodne novine broj: 59/2004, 84/2011 i 81/2013 – ZM) propisuje da se jamči se sloboda izražavanja i sloboda medija.

11.5. Slobode medija dopušteno je ograničiti samo kada je i koliko je to nužno u demokratskom društvu radi interesa nacionalne sigurnosti, teritorijalne cjelovitosti ili javnoga reda i mira, sprječavanja nereda ili kažnjivih djela, zaštite zdravlja i morala, zaštite ugleda ili prava drugih, sprječavanja odavanja povjerljivih informacija ili radi očuvanja autoriteta i nepristranosti sudbene vlasti samo na način propisan zakonom (čl.3.st.3. ZM). Poslovni broj: 25 Ovr-2717/2021-5 12

11.6. Iz navedenog proizlazi da sloboda medija nije neograničena, već da se ista može ograničiti (između ostalog) i radi zaštite ugleda ili prava drugih (čl.3.st.3. ZM). Dakle, nije sporno pravo medija da objavljuju informacije u cilju informiranja javnosti, tj. od interesa za

javnost. U ovoj pravnoj stvari sporan je način na koji su informacije o predlagateljima osiguranja objavljene i je li im takvim objavljivanjem povrijeđeno koje od prava osobnosti, uslijed čega bi bilo dopušteno ograničiti slobodu medija zajamčenu Ustavom Republike Hrvatske i Zakonom o medijima.

11.7. Jednako kao što predlagatelji osiguranja imaju pravo štititi svoje pravo osobnosti i protivnik osiguranja ima pravo štititi svoje pravo – pravo na slobodu medija (slobodu izražavanja mišljenja, neovisnost medija, slobodu prikupljanja, istraživanja, objavljivanja i raspačavanja informacija u cilju informiranja javnosti i dr.)

12. Prilikom ocjenjivanja sukoba između dva navedena prava: prava na slobodu medija (protivnika osiguranja) i prava na zaštitu prava osobnosti (predlagatelja osiguranja) te davanja prednosti jednom od tih prava, sud je ocjenjivao sadržaj objavljenih informacija i jesu li iste objavljene sukladno pravilima novinarske etike i u dobroj vjeri, odnosno je li bilo zlouporabe prava. Tek nakon što ocijeni kojem će od dva prava dati prednost, sud će odlučiti hoće li prihvatiti pravozaštitni zahtjev predlagatelja osiguranja ili ne.

13. Tvrdnjama iznesenim u novinskom članku "Sustav za zaštitu ili za zlostavljanje djece? (1)" (list 10. – 15. spisa) autor u bitnome izražava neslaganje s "doktrinom otuđenja roditelja" (kako ju predstavlja) za koju tvrdi da nije znanstveno dokazana, ali da je unatoč tome ista "već godinama u institucionalnoj primjeni u Hrvatskoj" (list 11. spisa) te da ju u svom radu primjenjuje i prvopredlagatelj osiguranja, kao i da se navedena doktrina u praksi lako zloupotrebljava, "pogotovo da bi se izjednačila roditeljska prava nasilnika i žrtve" (list 11. spisa). Također, autor navodi da "Pod parolom dobrobiti djece i najboljeg interesa djeteta, stručnjaci iz sustava za zaštitu djece ušutkavaju i medije, i djecu, i roditelje tvrdeći da je "sve napravljeno prema pravilima struke", navodeći da sustavu (za zaštitu djece) pripada i prvopredlagatelj osiguranja. Navedene tvrdnje autor "potkrjepljuje" pričama (slučajevima): Laura 1., Laura 2., Laura 3., Laura 4. (list 12. – 14. spisa) i Laura 6. (list 28. spisa) za koje tvrdi da su majke djece koje su stručnjaci iz sustava (uključujući i stručnjake prvopredlagatelja osiguranja i samog drugopredlagatelja osiguranja) označili kao "otuđujućeg roditelja" prema kriterijima koji su "potpuno nepoznati" i da su im time povrijedili prava iz roditeljske skrbi. Autor novinskog članka pri tome ne navodi stajališta drugog roditelja i/ili bilo kojeg od predlagatelja osiguranja, niti razloge zbog kojih takvo stajalište nije mogao pribaviti uopće (ili na vrijeme). U tom smislu u pravu su predlagatelji osiguranja kada navode kako "prikazivanje doživljaja jednog anonimnog roditelja, bez ikakvog konteksta i informacija, kompletnih anamnestičnih podataka i informacija od strane institucija i stručnjaka iz bilo kojeg sektora uključenih u konkretan slučaj, a posebno bez procjene stanja djeteta ne može biti objektivno, a činjenica da stručnjaci ne smiju komentirati konkretne slučajeve vezane uz djecu, daje mogućnost pristranom i neprofesionalnom iznošenju informacija." Autor novinskog članka nadalje tvrdi da "sustav u RH provodi doktrinu otuđenja od roditelja" (dio kojeg sustava je i prvopredlagatelj osiguranja) serijski i masovno bez "objektivnih kriterija i standardiziranih mjernih instrumenata", nazivajući takav navodni način rada "manipulacijom". Autor završava navedeni novinski članak naslovom: "Hrvatska – Poslovni broj: 25 Ovr-2717/2021-5 13

vodeća europska zemlja u provođenju "otuđenja od roditelja"?, izjavnom rečenicom (koja završava upitnikom), u kojem tvrdi da je "Prema mišljenju "vodećih" europskih praktičara

otuđenja objavljenom 2020. godine, Hrvatska je postala vodeća europska država u provođenju "otuđenja od roditelja"., ne navodeći koji su to vodeći europski praktičari otuđenja i gdje je to navodno "mišljenje", objavljeno.

13.1. Tvrdnjama iznesenim u novinskom članku "Sustav za zaštitu ili za zlostavljanje djece? (2)" (list 16. – 24. spisa) autor novinskog članka poistovjećuje prvopredlagatelja i drugopredlagatelja osiguranja navodeći da "Hrvatske Laure često gradsku zdravstvenu ustanovu zovu "F. poliklinika" ili "poliklinika B. F."." Nadalje, autor novinskog članka tvrdi da je prvopredlagatelj osiguranja isplatio trgovačkom društvu M. e. d.o.o. iznos 495.382,00 kn "za tehničku organizaciju te konferencije ili webinara" iako "nitko nije doputovao u Zagreb, nikome nisu plaćene avionske karte i hotelski smještaj, nije bilo cateringa ni vozača", već su se svi "praktičari otuđenja" javljali iz svojih domova ili ureda. Kao dokaz svojih tvrdnji autor novinskog članka na mrežnoj stranici <https://h-alter.org/ljudska-prava/sustav-za-zastitu-ili-za-zlostavljanje-djece-2/>; objavljuje navodnu "detaljnu specifikaciju troškova" sastavljenu u Word dokumentu (u navedenom formatu je i objavljen), za koju nije vidljivo tko ju je sastavio (ne sadrži niti pečat niti potpis pravne niti fizičke osobe, a moguća je sadržajna promjena dokumenta), ali da je navodno sastavljena prema troškovniku trgovačkog društva – M. e. d.o.o. (list 16. spisa). Unatoč svemu navedenom, autor novinskog članka implicira da je prvopredlagatelj osiguranja platio, a drugopredlagatelj osiguranja (kao ravnatelj i osoba koju se poistovjećuje sa samom Poliklinikom), odobrio plaćanje gotovo pola milijuna kuna troškova za nešto što nikako nije moglo toliko koštati. Slične tvrdnje odnose se i na troškove suorganizacije 1. konferencije EAPAP-a u Londonu (od strane prvopredlagatelja osiguranja). Iz navedenih tvrdnji proizlazi da su porezni obveznici "platili tu konferenciju" u trajanju dva dana nepoznati iznos novaca. Autor novinskog članka nagađa da se radi o "pola milijuna kuna?". Nadalje, autor novinskog članka, osporavajući znanstvenu utemeljenost "doktrine otuđenja od roditelja", iznosi svoje stajalište (objašnjenje) kako je navedena doktrina ušla u hrvatski sustav za zaštitu djece i obitelji. U tom smislu tvrdi da su tome ključni doprinos dali predlagatelji osiguranja, ali i „tri društveno najafirmiranije stručnjakinje za zaštitu djece u Hrvatskoj: psihologinja G. B. F., sutkinja L. P. K. i psihologinja i sociologinja M. A." (list 22. spisa) i to na način da je prvopredlagatelj osiguranja sastavio 28 zaključaka uputivši ih stručnoj i zainteresiranoj javnosti na potpis podrške (list 20. spisa). Na navedeni način, tvrdi autor novinskog članka, službeno je 2019. postavljen "poligon" za primjenu doktrine "otuđenja od roditelja" u hrvatski sustav za zaštitu djece i obitelji. Međutim, postavljenim pitanjima: "Kako je Poliklinika napisala i proširila tzv. 28 istina struke o "otuđenju"?" i "Zloupotrebljavaju li hrvatski praktičari "otuđenja" svoju moć utemeljenu na monopolu, kao i na tajnosti svojih postupaka i procjena?", autor novinskog članka zapravo implicira da, zajedno s drugim osobama i institucijama, predlagatelji osiguranja zloupotrebljavaju svoju moć utemeljenu na monopolu i na tajnosti svojih postupaka i procjena (list 20. spisa), kao i da prvopredlagatelj osiguranja u svom radu primjenjuje službeno nepriznate "dijagnoze" i "trijaže" (list 24. spisa).

13.2. Tvrdnjama iznesenim u novinskom članku "Sustav za zaštitu ili za zlostavljanje djece? (3)" (list 25. – 31. spisa) autor novinskog članka implicira da predlagatelji osiguranja, koristeći navodni monopol koji imaju u Hrvatskoj, uvode primjenu "otuđenja od roditelja" koja je "opasna za sve – muškarce, žene, djecu", tj. Poslovni broj: 25 Ovr-2717/2021-5 14

određuje postupanje predlagatelja osiguranja kao "opasno za sve", tj. štetno, unatoč tome što sâm tvrdi da "na svjetskoj razini ne postoji konsenzus znanstvenika, kao ni standardi za procjenu "otuđenja". Općepoznata je činjenica da znanost djeluje po načelu konsenzusa. Znanstvenici, tragajući za istinom, iznose teze i pokušavaju ih dokazati znanstvenim metodama (pri čemu stječu one koji ih podržavaju – proponente i one koje ih ne podržavaju – oponente). S vremenom neke "znanstvene istine" to prestaju biti (jer se stvori konsenzus da to više nisu), a javljaju se nove. Na navedeni način znanost se razvija i dolazi do istine. Iz navedenog proizlazi da autor novinskog članka kategorički tvrdi da znanstvena metoda, za koju tvrdi da ju u svom radu primjenjuju predlagatelji osiguranja, nije znanstveno prihvaćena i da je štetna, bez obzira što oko toga ne postoji konsenzus znanstvenika (što sâm tvrdi).

13.3. U novinskom članku "Sustav za zaštitu ili za zlostavljanje djece? (4)" (list 32. – 39. spisa) autor novinskog članka tvrdi da prvopredlagatelj osiguranja već 20 godina (od početka rada 2003.) uz pomoć medija, koji surađuju (naslov: "Mediji šute..."), daje lažnu sliku o svom radu, kao i da činjenica da je Hrvatsko novinarsko društvo od drugopredlagatelja osiguranja tražilo organiziranje edukaciju za novinare (vezano uz zaštitu djece), predstavlja "travestiju" (list 33. spisa). Na navedeni način autor novinskog članka iznosi negativni sud o predlagateljima osiguranja bez ikakvog dokaza za to.

13.4. U novinskom članku "Sustav za zaštitu ili za zlostavljanje djece? (5)" (list 40. – 47. spisa) autor novinskog članka tvrdi da drugopredlagatelj osiguranja, uz L. P. K. i M. A., ima "iskonstruiranu biografiju" i da se koristi "iskonstruiranim istraživanjima" (ne navodeći na čemu temelji svoje tvrdnje) pomoću kojih uvodi "doktrinu otuđenja" u Hrvatsku, kao i da manipulira istinom u javnosti te da podržava znanstveno upitnu doktrinu čija primjena u Hrvatskoj već uništava "tisuće života djece i roditelja" (list 40. spisa) iako, kao što je već navedeno, sâm tvrdi da "na svjetskoj razini ne postoji konsenzus znanstvenika" oko vrijednosti, tj. valjanosti predmetne metode. Iz navedenog *argumentum a contrario* proizlazi i da ne postoji konsenzus da je navedena teorija pogrešna, odnosno neznanstvena. Po mišljenju suda znanstveni i objektivni prikaz problematike dobro je vidljiv u tekstu sociologinje N. Š. (list 127. – 143. spisa) kojeg autor spornih novinskih članaka – J. J. prenosi u cijelosti, ali u uvodu pogrešno predstavlja tvrdnje N. Š.

13.5. U novinskom članku "Sustav za zaštitu ili za zlostavljanje djece? (6)" (list 48. – 69. spisa) autor novinskog članka ponavlja svoje stajalište o štetnosti primjene teorije "otuđenja roditelja", a što "potvrđuju i svjetska istraživanja" (autor ne navodi koja). Nadalje, autor novinskog članka tvrdi da primjena sporne teorije ima za posljedicu da se nenasilnim roditeljima, većinom majkama, sudskim putem oduzimaju djeca i dodjeljuju roditelju zlostavljaču (list 48. spisa). Također, autor članka tvrdi da je taj "konstrukt" "otuđenja od roditelja" ušao u primjenu u hrvatski sustav za zaštitu djece i obitelji upravo zahvaljujući predlagateljima osiguranja kao glavnim zagovarateljima (list 49. spisa). Autor novinskog članka tvrdi da postoje "osnovane sumnje" u "nepotizam, klijentelizam, sukob interesa i korupciju", i to ne samo unutar sustava za zaštitu djece i obitelji nego i unutar akademske zajednice. U tom okviru, postavljanjem pitanja o radu prvopredlagatelja osiguranja (koji je navodno netransparentan), implicira da predlagatelji osiguranja predstavljaju "skupinu tzv. stručnjaka" koja teoriju otuđenja od roditelja uvodi i primjenjuje u praksi (bez javne Poslovni broj: 25 Ovr-2717/2021-5 15

rasprave) radi osobne koristi (uključujući i onu financijsku) i znajući da je ista štetna (list 49. i 50. spisa).

13.6. U novinskom članku "Sustav za zaštitu ili za zlostavljanje djece? (7)" (list 126. – 143. spisa) autor novinskog članka prenosi (u cijelosti) tekst sociologinje N. Š. za koji tvrdi da je napisan "posebno za ovaj serijal". U uvodu, prije samog teksta N. Š., autor novinskog članka – J. J. navodi da N. Š. "Smatra da tzv. otuđenje ne smije ući u hrvatske javne politike niti zakone i da bi se državna upravna tijela, ustanove s javnim ovlastima i sudovi u Hrvatskoj od tog koncepta trebale u potpunosti ograditi." Međutim, takvo što uopće ne proizlazi iz teksta N. Š.. Naime, iz navedenog teksta u bitnome proizlazi da ne postoji znanstveni konsenzus oko koncepta "otuđenja od roditelja". N. Š. u navedenom tekstu navodi čitav niz primjera (uglavnom iz istraživanja provedenih u SAD – u i Kanadi, ali i drugih država) iz kojih izvlači zaključak da navedena teorija nije dovoljno dokazana da bi bila šire prihvaćena (među znanstvenicima) i da postoji ozbiljan broj stručnjaka (pogotovo u SAD – u i Kanadi) koji se protive njenoj primjeni (i ukazuju na njenu potencijalnu štetnost), posebice u slučajevima obiteljskog nasilja počinjenog prema jednom od roditelja od strane drugog. Obzirom na navedeno sud ocjenjuje da uvod prenesenom tekstu N. Š. nije napisan u dobroj vjeri jer se u uvodu novinskog članka (kojim se najavljuje preneseni tekst) tvrdi nešto što iz samog teksta očito ne proizlazi. Navedeno je bitno za ocjenu objektivnosti pristupa autor novinskog članka prema profesionalnom i stručnom djelovanju predlagatelja osiguranja (koje u nizu spornih novinskih članaka preispituje). Naime, upravo je navodno prihvaćanje i promicanje teorije "otuđenja od roditelja" (koju autor novinskih članaka ocjenjuje neznanstvenom) od strane predlagatelja osiguranja (korištenjem "moći utemeljenoj na monopolu, kao i na tajnosti svojih postupaka i procjena"), jedna od glavnih kritika upućenih predlagateljima osiguranja vezano uz njihov rad. Autor novinskog članka postavlja pitanje: "Kako je moguće da se u Poliklinici i centrima za socijalnu skrb primjenjuju službeno nepriznate "dijagnoze" i "trijaže"? (list 24. spisa).

14. Prema Kodeksu časti hrvatskih novinara (Kodeks) objavljenom na mrežnoj stranici Hrvatskog novinarskog društva (HND) <https://www.hnd.hr/search/kodeks>, novinari su u svom radu dužni braniti ljudska prava, dostojanstvo, slobode i vrijednosti, uvažavati pluralizam ideja i nazora (Opća načela).

14.1. Pravo je i dužnost novinara zauzimati se za slobodan protok informacija. Novinar je obavezan iznositi točnu, potpunu i provjerenu informaciju. On kritički prosuđuje izvore informacija i u pravilu ih navodi. Ima pravo i ne otkriti izvor informacije, ali za objavljeni podatak snosi odgovornost (toč.5. Kodeksa).

14.2. U svim novinarskim priložima, pa tako i u komentarima i polemikama, novinar je dužan poštovati etiku javne riječi i kulturu dijaloga te uvažavati čast, ugled i dostojanstvo osoba ili skupina s kojima polemizira. Kada izvještava o temama o kojima postoje različita relevantna stajališta, a posebice kada se iznose optužujući navodi, novinar nastoji sva ta stajališta predstaviti javnosti (toč.6. Kodeksa).

14.3. Obzirom na sve navedeno (tvrdnje iznesene u nizu spornih novinskih članaka i pravila navedenih u Kodeksu časti hrvatskih novinara), sud ocjenjuje da autor niza spornih novinskih članaka – J. J., prilikom prikupljanja informacija (istraživanja teme), nije postupao u dobroj vjeri, već da sporni novinski članci Poslovni broj: 25 Ovr-2717/2021-5 16

predstavljaju jednostran i subjektivan prikaz teme o kojoj piše. Naime, sud ocjenjuje da različita relevantna stajališta nisu predstavljena javnosti na odgovarajući način (navođenjem izvora informacija), a da su neke od informacija namjerno pogrešno prikazane kako bi odgovarale tvrdnjama autora. Posljedično, takvim neetičnim pristupom došlo je do zlouporabe prava – slobode medija koje je dovelo do toga da su povrijeđena prava osobnosti predlagatelja osiguranja na ugled, čast, ime i dobar glas.

14.4. Dobar primjer objektivnog pristupa problematici teorije "otuđenja od roditelja" (u kojem su različita relevantna stajališta predstavljena javnosti na odgovarajući način) predstavlja tekst sociologinje N. Š., koji u novinskom članku "Sustav za zaštitu ili za zlostavljanje djece? (7)" (list 126. – 143. spisa) autor novinskog članka – J. J. prenosi (u cijelosti). Autor N. Š. na znanstveni način kritizira teoriju "otuđenja roditelja" bez iznošenja kategoričkih stavova, za razliku od autora spornih novinskih članaka. Međutim, navedeni tekst novinarka J. J., kao što je već ranije obrazloženo, namjerno pogrešno predstavlja tvrdeći da u istom piše nešto što očito ne piše.

15. Obzirom da, prema mišljenju suda, prilikom objavljivanja niza spornih novinskih članaka nisu bila poštivana pravila novinarske etike, što je dovelo do zlouporabe prava – slobode medija te do posljedične povrede prava osobnosti predlagatelja osiguranja, sud je ocijenio da u konkretnom slučaju postoji nužnost (sukladno čl.3.st.3. ZM – a) ograničiti slobodu medija na koju ima pravo protivnik osiguranja i dati prednost zaštiti prava osobnosti predlagatelja osiguranja.

16. Nesporno je da su predlagatelji osiguranja zbog svog rada poznati široj javnosti u Hrvatskoj. Da je tome tako potvrđuje i sâm autor spornih novinskih članaka navodeći da drugopredlagatelj osiguranja "u medijima 20 godina ima isto lice – lice najveće zaštitnice traumatizirane djece" te da neki roditelji "samoinicijativno dovode djecu u Polikliniku" (prvopredlagatelju osiguranja) kao u "ustanovu najvećeg povjerenja". U tom smislu u pravu su predlagatelji osiguranja kada navode da je "opravdano očekivati interes medija općenito" i "interes protivnika osiguranja za objavljivanje novih članaka o profesionalnom djelovanju predlagatelja osiguranja". Također, iz činjeničnih utvrđenja proizlazi da objava spornih novinskih članaka (u nastavcima) traje od 12.07.2021. do 25.08.2021. te da se isti objavljuju putem mrežne stranice protivnika osiguranja koje su dostupne širokom krugu ljudi. Posljedično, sud ocjenjuje da bi predlagateljima osiguranja daljnjim objavljivanjem istih ili sličnih novinskih članaka (na mrežnim stranicama protivnika osiguranja) tema kojih su njihov profesionalni rad i profesionalna dostignuća, mogla nastati teško nadoknadiva šteta.

16.1. Uzimajući sve navedeno u obzir, kao i činjenicu da zahtjev za objavom ispravka netočnih i nepotpunih informacija (iz čl.40.st.1. ZM – a) ima naknadni (*post festum*) učinak, sud ocjenjuje da je radi sprječavanja nastanka teško nadoknadive štete potrebno privremeno urediti sporni odnos među strankama.

17. Obzirom da je predlagatelj osiguranja dokazao postojanje pretpostavki za određivanje privremene mjere – privremene mjere radi osiguranja nenovčane tražbine (čl.346. OvZ), sud je na temelju čl.347.st.2. OvZ – a odredio privremenu mjeru kojom će se radi sprječavanja nastanka teško nadoknadive štete privremeno urediti sporni odnos među strankama – regulacijska privremena mjera. Poslovni broj: 25 Ovr-2717/2021-5 17

18. Slijedom navedenog, sud je odlučio kao u toč.1. izreke rješenja.

19. Ovršni zakon u čl.351. propisuje da će se u rješenju kojim se određuje privremena mjera odrediti i trajanje te mjere, a ako je mjera određena prije podnošenja tužbe ili pokretanja kojega drugoga postupka i rok u kojemu predlagatelj osiguranja mora podnijeti tužbu odnosno prijedlog za pokretanje drugoga postupka, radi opravdanja mjere.

19.1. Trajanje privremene mjere može se produljiti na prijedlog predlagatelja osiguranja, koji mora biti podnesen prije proteka vremena trajanja za koje je privremena mjera određena, ako se nisu promijenile okolnosti pod kojima je ta mjera određena (čl.351.st.2. i 3. OvZ).

19.3. Trajanje privremene mjere može se ukinuti na prijedlog protivnika osiguranja, ako predlagatelj osiguranja u određenom roku nije podnio tužbu, odnosno nije pokrenuo drugi postupak radi opravdanja privremene mjere ili je vrijeme za koje je određena privremena mjera proteklo. Također, na prijedlog protivnika osiguranja postupak će se obustaviti i ukinuti provedene radnje, ako su se okolnosti zbog kojih je mjera određena kasnije promijenile tako da više nije potrebna (čl.353.st.1. i 2. OvZ).

20. Slijedom navedenog, sud je odlučio kao u toč.2. i 3. izreke rješenja.

21. Ovršni zakon u čl.352.st.3. propisuje da tijekom roka za žalbu i žalba ne odgađaju provedbu privremene mjere.

22. Slijedom navedenog, sud je odlučio kao u toč.4. izreke rješenja.

U Zagrebu, 21. rujna 2021.

SUDAC:

Andrija Krivak

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ovog rješenja nezadovoljna stranka ima pravo izjaviti žalbu u roku osam (8) dana od primitka otpravka rješenja. Žalba se podnosi županijskom sudu, putem ovog suda, u dovoljnom broju primjeraka za sud i protivnu stranku (čl.352.st.1. OvZ).

Žalba protiv rješenja o prijedlogu za izdavanje privremene mjere ne dostavlja se protivnoj stranci na odgovor (čl.352.st.1. OvZ).

Tijekom roka za žalbu i žalba ne odgađaju provedbu privremene mjere (čl.352.st.3. OvZ).

DNA:

1. Predlagatelju osiguranja, po punomoćniku

2. Protivniku osiguranja, uz prijedlog od 31.08.2021. i podnesak od 10.09.2021., po sudskom dostavljaču

3. U spis